

HANDBOOK

ACADEMIC CIVIC COMMITMENT THROUGH PUBLIC ENGAGEMENT IN THE THIRD MISSION

Co-funded by
the European Union

Title:

ACADEMIC CIVIC COMMITMENT THROUGH PUBLIC ENGAGEMENT IN THE THIRD MISSION

Graphic designer:

Alessandro Bellucci - Pluriversum Comunicazione visiva

Reproduction is authorised provided the source is acknowledged. No part of this volume can be reproduced without express authorization.

For information and contacts

Centro Studi Pluriversum
Via Roma, 75/77 Siena Italia
info@pluriversum.it

For further information:

<https://www.tenacityproject.eu>

Vilnius
universitetas

Universidad
Zaragoza

The European Commission's support for the production of this publication does not constitute an endorsement of the contents, which reflect the views only of the authors, and the Commission cannot be held responsible for any use which may be made of the information contained therein.

Co-funded by
the European Union

Academic civic commitment through public
engagement in the third mission - Project Number
2021-1-IT02-KA220-HED-000032042

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

INLEDNING 5

DEL 1. SAMVERKAN MED DET OMGIVANDE SAMHÄLLET SAMT SAMHÄLLENGAGEMANG INOM HÖGRE UTBILDNING 7

1.1 PRINCIPER OCH PRAXIS FÖR DELTAGANDE I AKADEMISKA RIKTLINJER 7

1.2 RESILIENTA AKADEMISKA MILJÖER OCH ANPASSNINGSSTRATEGIER 8

1.3 FRÅN "ENTREPRENÖRIELLA" UNIVERSITET TILL "DELIBERATIVA" UNIVERSITET: AKADEMISKA UTMANINGAR FÖR ETT KUNSKAPSBASERAT SAMHÄLLE 9

1.4 ETT HOLISTISKT OCH INTEGRERAT FÖRHÅLLNINGSSÄTT TILL SAMVERKANSUPPGIFTEN 10

1.5 AKTÖRERNA I DEN DELIBERATIVA PROCESSEN I AKADEMISK STYRNING PÅ FLERA NIVÅER: DE DELIBERATIVA UTÖVARNA 12

1.5.1 Akademisk styrning på flera nivåer inom ramverket för europeiska universitet (European universities) 12

1.5.1 Det europeiska området för högre utbildning och dess inverkan på den akademiska processen och samhället 13

1.5.3 Nya utmaningar inom ramen för det europeiska området för högre utbildning 15

1.6 DELIBERATIV MODELL FÖR DE AKADEMISKA ARENORNA (ADA) 17

DEL 2. INTEGRERING AV SAMVERKAN MED DET OMGIVANDE SAMHÄLLET I HÖGRE UTBILDNING 19

2.1 ÖPPEN VETENSKAP OCH MEDBORGARFORSKNING: INTEGRERADE DELAR AV SAMVERKANSUPPGIFTEN 19

2.2 ATT INTEGRERA SERVICEINRIKTAT LÄRANDE I SAMVERKANSUPPGIFTEN: RELEVANSEN AV STUDENTERNAS ENGAGEMANG 20

2.3 MOT ETT EUROPEISKT RAMVERK FÖR AKADEMISK SAMHÄLLSLEDD INNOVATION 22

SLUTSATS 23

INLEDNING

Denna handbok är resultatet av ett samarbete mellan olika partners i Tenacity-projektet. Huvudsyftet med handboken är att visa på och öka kunskapen om implementeringen av deliberativa metoder i beslutsprocessen, där lärosäten (Higher Education Institutions, HEI) uppmanas att involvera det lokala samhället inom ramen för samverkansuppgiften. I dag ska lärosäten inte bara tillgodose forsknings- och utbildningsbehov, utan också möta samhällsutmaningar och förse demokratiska samhällen med ansvarstagande och engagerade medborgare. Handboken är indelad i två huvuddelar, vars innehåll kortfattat presenteras i detta dokument.

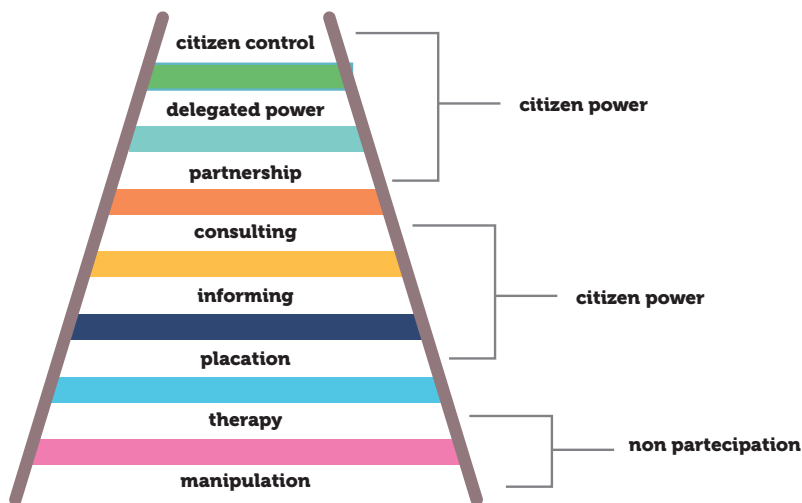

DEL 1. SAMVERKAN MED DET OMGIVANDE SAMHÄLLET SAMT SAMHÄLLSENGAGEMANG INOM HÖGRE UTBILDNING

1.1 PRINCIPER OCH PRAXIS FÖR DELTAGANDE I AKADEMISKA RIKTLINJER

I det första kapitlet behandlas en specifik aktuell fråga: hur lärosäten och praktiker kan och bör bygga upp samarbetsrelationer, genom kunskapsöverföring, som kan vara till nytta för samhället i stort. I varje demokratiskt sammanhang kan deliberativa processer koppla samman det akademiska systemet med det omgivande samhället, med hänsyn till allas perspektiv och bidrag till beslutsprocessen.

En modell som analyseras i kapitlet är Arnsteins system för deltagardemokrati (Figur 1). Den är uppdelad i olika nivåer av deltagande där den högsta nivån är "medborgarmakt", vilket innebär att medborgare har förmåga att på ett effektivt sätt bidra till och påverka beslutsprocessen. Huvudnivåerna är: "partnerskap", "delegerad makt" och, överst, "medborgarkontroll". Arnsteins system belyser inte bara denna aspekt, utan ger också riktlinjer för hur samverkan med det omgivande samhället påverkar högskolornas verksamhet, och nyttan av dessa deltagandemetoder.

1.2 RESILIENTA AKADEMISKA MILJÖER OCH ANPASSNINGSTRATEGIER

När vi talar om samverkansuppgiften syftar vi på ett komplext och brett spektrum av aktiviteter som kopplar samman lärosätena med samhället genom praktisk tillämpning av vetenskaplig kunskap och andra akademiska färdigheter. Även om forskningen bedrivs internt i akademiska sammanhang kan den fylla samhällsliga behov och förbereda framtida akademiker för yrkeslivet, samtidigt som de görs medvetna om det sociala sammanhanget runt omkring dem. Detta är de europeiska universitetens nya roll. De studenter som examineras från universiteten i framtiden kommer att möta nya och samtida samhällsutmaningar, och måste därför vara mer medvetna, kritiska och aktiva.

För att uppnå detta mål har lärosätena två huvuduppgifter: 1) Produktion av ny kunskap genom både grundforskning och tillämpad forskning. 2) Spridning av den erhållna kunskapen genom undervisning.

För lärosätena och för utbildningsprocessen i allmänhet så innebär Covid-19-pandemin i stor utsträckning en övergång från traditionell undervisning till distansundervisning. Dessutom stärkte lärosätena värdet av samverkansuppgiften genom samarbete med näringslivet.

Arbetskraften är i själva verket grunden för den nuvarande ekonomin: universiteten uppmanas att skapa en adekvat kunskapsekonomi som en viktig drivkraft för ekonomisk tillväxt, vilket ständigt utmanar sektorn för högre utbildning.

1.3 FRÅN “ENTREPRENÖRIELLA” UNIVERSITET TILL “DELIBERATIVA” UNIVERSITET: AKADEMISKA UTMANINGAR FÖR ETT KUNSKAPSBASERAT SAMHÄLLE

Lärosätena står inför ett förändringsarbete. Den “företagsstrategi” som nu förespråkas går tillbaka till förra sekelskiftet och fortsatte fram till andra världskriget, då samarbetet inom undervisning och forskning mellan industri och universitet inleddes. Därefter, fram till slutet av 1960-talet, drog universiteten i USA och Västeuropa nytta av regeringarnas ständigt växande anslag. Man trodde också att lärosätena skulle bredda sin verksamhet för att främja moderna samhällen och aktivera teknikrelaterade nationella ekonomier: lärosätenas aktiva roll på marknaden för immateriella rättigheter blev entreprenöriell. De tillhandahöll en uppsättning “utbildningsresurser” för att utbilda människor med lämpliga entreprenörs-, affärs- och tekniska färdigheter. Dessa färdigheter krävs i själva verket numera för att öka antalet framgångsrika innovationer som utvecklas från universitetens forskningsresultat. De sociala förändringar och stora omvandlingar som lärosätena står inför fokuserar på professionell utbildning: den är kärnan för flera intressen och sociala krafter som driver universitetens roll i den sociala omvandlingen.

Habermas åsikt är kärnan i denna pedagogiska förändring: extra rättigheter (t.ex. utbildning) är avgörande för att skapa förutsättningar för medborgarna att delta på lika villkor i diskursiva och, mer specifikt, politiska processer. Lärosätena betraktas här inte som förutbestämda läroplaner som utbildar människor för deras yrken och privata karriärer, utan de representerar offentliga utrymmen för avancerade studier och ömsesidiga samtal. De är lämpliga platser för interaktion, baserade på principerna för gemensamt undersökande och debatt.

Kapitlet innehåller också en definition av “deliberativ kommunikation”, som är en typ av kommunikation som balanserar motsatta åsikter mot varandra. Dessa motsatta värderingar utmanar varandra, men med en öppenhet i sin argumentation, och föreslår fler perspektiv på

samma ämne. Den gemensamma framtiden avgörs i själva verket på ömsesidigt godtagbara villkor och alla deltagare accepterar att de är dömda att vara oense. Deliberativ kommunikation definieras av en rad egenskaper: 1) även om olika åsikter står mot varandra ges flera åsikter utrymme och presenteras. 2) atmosfären präglas av tolerans och respekt för andras argument. 3) skillnader övervägs noggrant. 4) myndigheter och traditionella åsikter ifrågasätts och utmanas. I detta syfte kan lärosätena betraktas som offentliga miljöer av oenighet: utbildning har en pluralistisk karaktär, oenighet måste institutionaliseras och en demokratisk offentlig kunskapsdebatt bör främjas.

1.4 ETT HOLISTISKT OCH INTEGRERAT FÖRHÅLLNINGSSÄTT TILL SAMVERKANSUPPGIFTEN

Samhällen och lärosäten kan dra nytta av varandra och skapa större effekter genom samverkansuppgiften. Som tidigare nämnts, är detta ett komplext och mångfacetterat fenomen. De inblandade intressenterna och aktiviteterna kan vara många och genomföras för att ömsesidigt gynna varandra, med det slutliga målet att bidra till en bredare samhällsutveckling.

Samhällsengagemang inom högre utbildning måste betraktas som en väg till samhällsutveckling och kan sägas bygga på tre huvudpelare: 1) ansvarighet, som syftar till att fastställa i vilken utsträckning lärosätena bidrar till samhället. 2) relevans, som representerar det område inom vilket studenterna kan anställas efter examen och även bli aktiva medborgare. 3) effekt, som sammanfattar de långsiktiga effekterna av högre utbildning och forskning på samhället.

På samma sätt går det att identifiera fyra dimensioner av samverkan mellan universitet och samhälle där kärnverksamheten för engagerade universitet utvecklas (figur 2): allmänhetens deltagande i forskning, engagerad undervisning, kunskapsutbyte, socialt ansvar.

Figur 2

Därefter analyseras sex tematiska dimensioner av engagemang, där universiteten kan tillämpa sina aktiviteter inom ramen för tredje uppgiften:

1. Undervisning och lärande, där det första bör betraktas som ett samhällsbaserat lärande som skapar nytta för båda parter (universitet och samhälle), vilka är involverade i en hållbar relation som uppfyller de verkliga samhällsliga behoven.
2. Forskning, som är samhällsbaserad eftersom den är inriktad på specifika behov i samhället och skiljer sig från traditionell akademisk forskning eftersom den är resultatet av ett samarbete mellan akademiska forskare och samhällsmedlemmar. Samhällsbaserad forskning bygger på olika kunskapskällor och flera metoder för upptäckt och spridning, och slutligen syftar den till att skapa social förändring.
3. Kunskapsutbyte och tjänster, ofta i form av projekt, program eller initiativ som baserar sig på undervisning och forskning.
4. Studentinitiativ i samband med extrakurser eller volontärarbete, samhällsbaserad forskning och kontakter med lokalsamhället.
5. Engagemang på universitetsnivå, där lärosäten öppnar upp sina anläggningar och verksamheter för samhället (t.ex. främja öppen vetenskap för forskningsprogram).
6. Riktlinjer på universitetsnivå, som kan stödja utvecklingen av metoder för engagemang.

Samhällsengagemang ska inte betraktas som en enskild aktivitet,

utan det är snarare en mosaik av olika metoder som används mellan de två huvudsakliga kontexterna universitet och samhälle. Denna relation är föränderlig och beror av regionala kontext där lärosätet är beläget. Eniversiteten kan ha en ledande och förvaltande roll när det gäller att koppla samman olika samverkansmetoder och mobilisera det akademiska samhället.

Det bör framhållas att ett meningsfullt samhällsengagemang blir verkligt endast om relationen med lokala organisationer främjas och upprätthålls under åren. För detta ändamål måste **vissa** kommunikationskanaler mellan lärosäten och samhället skapas och hållas levande.

1.5 AKTÖRERNA I DEN DELIBERATIVA PROCESSEN I AKADEMISK STYRNING PÅ FLERA NIVÅER: DE DELIBERATIVA UTÖVARNA

1.5.1 AKADEMISK STYRNING PÅ FLERA NIVÅER INOM RAMVERKET FÖR EUROPEISKA UNIVERSITET (EUROPEAN UNIVERSITIES)

En bärande idé från Europeiska unionen är att erbjuda skräddarsydda möjligheter till lärande och utbildning för medborgare i olika skeden av livet: olika utbildningsaktörer behöver involveras för att alla människor ska kunna utveckla sin egen kompetens och få de verktyg som krävs för att anpassa sig till sin kontext.

Institutionell makt fördelas huvudsakligen i två dimensioner: i den vertikala beaktas hierarkiska styrningsnivåer, medan det i den horisontella ingår andra organisationer och aktörer i ett gemensamt styrningsnätverk. På lärosätena ser vi idag en övergång från ett samordnat system mellan staten och akademikerna till ett system där institutionellt ledarskap, konkurrens och externa grupper ges större självständighet och betydelse.

Enligt klassificeringen av flernivåstyrelse sk Multi Level Governance (MLG) finns det två huvudtyper: typ I baseras på statens företrädare och typ II avser specifika jurisdiktioner där staten är en ytterligare aktör. I den senare typen ändras jurisdiktioner och aktörer beroende på vilka uppgifter som utförs, de är inramade på olika territoriella nivåer och har medlemmar från olika sektorer.

Det entreprenöriella universitetet är en organisationsmodell för hög-

skolor som utvecklas genom övergången från en centraliserad styrmodell för universitet till en konkurrensutsatt organisation som syftar till att uppnå största möjliga effektivitet när det gäller att tillgodose externa behov.

1.5.1 DET EUROPEISKA OMRÅDET FÖR HÖGRE UTBILDNING OCH DESS INVERKAN PÅ DEN AKADEMISKA PROCESSEN OCH SAMHÄLLET

Idag behöver lärosäten omprövas så att de fungerar som verkliga sociala och samhällsliga miljöer som garanterar jämlikhet och tillgång till kvalitetsutbildning. Ett av de uppdrag som European Higher Education Area (EHEA) har är att betona den högre utbildningens sociala dimension och behovet av att säkerställa lika möjligheter för de minst representerade grupperna i samhället. För att uppnå detta mål måste hinder för lärande rivas samtidigt som deltagandet av alla intressenter som är involverade i utbildningssamhällena måste främjas.

Inför 2025 måste några viktiga punkter åtgärdas. Först och främst bör rörlighet i utbildningssyfte bli verklighet för alla människor, särskilt för de mest utsatta. Sedan måste ett ännu snabbare och effektivare system för erkännande av examensbevis skapas, så att erkännandet av examensbevis mellan EU-länder kan ske automatiskt. Överstatliga europeiska universitet behöver skapas, inklusive transnationella platser som uppstår genom förbindelserna mellan dem. Språkinläringen måste förbättras, samtidigt som livslångt lärande främjas. Lärare bör dessutom få stöd och kunna delta i många rörlighetsprogram. Organisationer bör investera i utbildning och den europeiska informationsdimensionen bör stärkas genom en officiell europeisk kanal kallad Euronews, där information kan tillhandahållas i en transnationell dimension.

I Europeiska unionen, som kan betraktas som en främjare av en gemensam och harmoniserad utbildningspolitik, kan universiteten inte längre traditionellt betraktas som åtskilda från det samhällsliga sammanhanget. EHEA arbetar nu med utbildning av framtida yrkesverkssamma: man förbereder dem på att bli samhällsengagerade och delaktiga medborgare, samtidigt som man arbetar för ansvarsfull och hållbar innovation, forskning som kan överföras till samhället samt kvalitetsutbildning för alla studenter inom högre utbildning.

Endast genom att ha ett holistiskt förhållande kan vi övervinna en modell där varje aktörs handlingar betraktas som individuella och

specifika. På så sätt kan EHEA uppfylla sitt yttersta mål att överföra vetenskapliga framsteg till samhället för att bidra till en bättre livskvalitet. Ansvarsfull forskning och innovation definieras som en interaktiv och öppen process, där aktörer tar ansvar för etik, hållbarhet och samhällets behov i forsknings- och innovationsprocessen, dess kommersialisering och integrering i samhället. Olika samhällsaktörer bör involveras under hela processen genom dialog-, diskussions- och debattmetoder. På så sätt kan de olika gruppernas behov och perspektiv beaktas och skräddarsydda lösningar tas fram.

Biblioteken spelar en viktig roll för forskningen när det gäller policy för öppen tillgång. Open Access (OA)-rörelsen syftar till att göra vetenskapliga resultat tillgängliga för alla. Spridning av vetenskapliga resultat genomförs av EHEA för att erhålla medel, bedriva forskning och matcha forskningsfrågor med sociala krav. Sociala nätverk som Instagram, TikTok eller Twitter har på senare tid använts i stor utsträckning för detta. De låter forskare inte bara generera vetenskapligt innehåll av hög kvalitet, utan bidrar också till icke-formell utbildning och livslångt lärande i vetenskapliga färdigheter, vilket bidrar till att bekämpa felaktig information och pseudovetenskap som finns på internet.

Framtida yrkesverksamma bör utbildas i forskning, innovation och anpassningsförmåga till arbetsmarknaden. Kvalitet främjas genom återkommande uppdatering av universitetens läroplaner och ackreditering av externa organisationer. Dagens föränderliga och tekniska samhälle kräver att lärosätena tillgodoser arbets- och utbildningsbehoven och inte bara ger teoretisk kunskap. Pedagogisk innovation och specifik utbildning i undervisningsmetoder har här en viktig roll att fylla. För att nå detta mål om samhällsengagemang är praktikplatser på företag ett exempel. Praktikplatser studenterna möjlighet att delta i en verklig miljö, där de kan omsätta den kompetens de förvärvat under sin utbildning i praktiken. Dessutom kan service learning - lärande genom samhällsengagemang, låta studenterna tillämpa sina teoretiska kunskaper som utvecklats i klassrummet i ett verkligt sammanhang med volontärarbete i samhället. På så sätt främjas meningsfullt lärande tillsammans med socialt ansvarstagande och kritiskt tänkande.

Användningen av sådana undervisningsmetoder överlåter ansvaret på studenter och organisationer och ger dem en aktiv och deltagande roll. Lärosätet blir därigenom också en socialt ansvarstagande

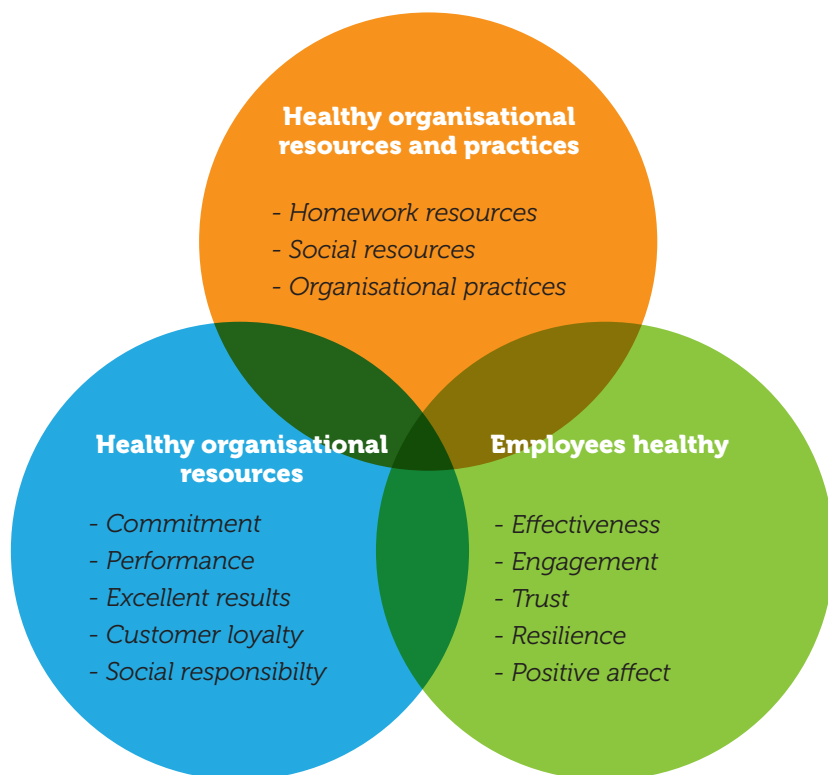
organisation. Som en följd av detta delar EHEA institutionella värderingar som bygger på samarbete, blir medvetna om de interna och externa effekterna av sina åtgärder, tillämpar utvärderingsåtgärder och minskar klyftan mellan individualism och kollektivism.

1.5.3 NYA UTMANINGAR INOM RAMEN FÖR DET EUROPEISKA OMRÅDET FÖR HÖGRE UTBILDNING

Kapitlet inleds med en betraktelse av dagens samhälle och hur det upplever situationer av stor osäkerhet och spänning, med allvarliga farhågor om den sociala och ekonomiska framtiden. Detta scenario förvärrades av covid-19-pandemin, den globala ekonomiska kris som inleddes i slutet av förra årtiondet, klimatkrisen, den tekniska revolutionen, den explosionsartade globaliseringen och omvandlingen av både kommunikation och sociala relationer. Som en följd av detta kämpar organisationer och lärosäten för att anpassa sin strategi, planering och verksamhet till det nuvarande komplexa och osäkra sammanhanget.

Healthy and Resilient Organisations (HERO) verkar för att maximera människors välbefinnande och produktivitet genom att skapa väl utformade och meningsfulla jobb, stödja sociala miljöer, rättvisa och tillgängliga möjligheter till karriärutveckling och balans mellan arbete och fritid.

Institutioner som akademien kan förbättra sina resultat genom samverkan mellan följande tre "hälsosamma" pelare (figur 3): 1) hälsosamma organisatoriska resurser och metoder, 2) hälsosamma anställda och arbetsgrupper, 3) hälsosamma organisatoriska resultat.

Figur 3

Lärosäten verksamhet främjas om relationerna mellan lärare, studenter och administrativ personal beaktas väl, liksom deras relation till hela den utomorganisatoriska miljön, samt till det omgivande samhället och samhället i stort. Socialt ansvar kommer från de rättsliga och etiska skyldigheter och åtaganden, både nationella och internationella, som härrör från den inverkan som högskolornas verksamhet har på det sociala området, arbetslivet, miljön och de mänskliga rättigheterna.

Genom att främja personliga styrkor kan vi gå mot en tvärvetenskaplig modell för att främja välbefinnande och hälsa. Arbetsplatsen är inte bara en plats för produktivt eller kommersiellt utbyte, utan en levande plats där människor bidrar med sina ansträngningar, sin energi och sina färdigheter för att uppnå personliga och gemensamma mål. Hälsosamma organisationer definieras som de organisationer

som visar intresse för att förbättra hälsan hos sina medarbetare och i samhället som helhet. De är motståndskraftiga: de behåller en positiv inställning under utmanande omständigheter, blir starkare i svåra situationer och har förmågan att behålla sin funktion och sina resultat på ett optimalt sätt när de utsätts för påfrestningar. Att investera i psykosocial hälsa ger positiva resultat både ur hälso-, prestations- och ekonomisk synvinkel.

I det akademiska flernivåstyret utvecklar EHEA decentraliseringen av makten och dess fördelning inom en social ram. För att garantera kvalitet och effektivitet måste man utveckla strategiska mål för att främja och upprätthålla sunda, demokratiska och inkluderande akademiska organisationer. I detta syfte är verktyg för informations- och kommunikationsteknik (IKT) särskilt viktigt för genomförandet av åtgärder för att förbättra samarbetsrelationer och kommunikation. En akademisk kultur som är kopplad till hållbarhet och socialt välbefinnande måste främjas. I den akademiska styrningen på flera nivåer möter aktörerna inga svårigheter, utan utmaningar för framtiden. Som en följd av detta kan graden av tillfredsställelse och engagemang hos aktörerna i de deliberativa processerna öka.

1.6 DELIBERATIV MODELL FÖR DE AKADEMISKA ARENORNA (ADA)

Kapitlet behandlar också begreppet "deliberativ demokrati", som kännetecknas av både oenighet och enighet och av att man beaktar flera perspektiv, viktar kompromisser och spänningar. Den deliberativa demokratin kan också bli en klassrumsmetod, där medborgarna lär sig de värderingar och färdigheter som krävs för deliberativt demokratiskt deltagande främst genom att delta i deliberativa situationer.

Englund definierar några huvuddrag i den "deliberativa utbildningssituationen": 1) jämförelse av olika åsikter; 2) respekt genom att lyssna på andras argument; 3) kollektiv viljebildning, en önskan att nå konsensus eller en tillfällig överenskommelse; 4) traditioner kan ifrågasättas; 5) deliberativ kommunikation bör inte styras av lärare.

Samuelson skiljer på fyra typer av klassrumsdiskussioner:

- den explorativa diskussionen, som kännetecknas av genomgående oenighet, men med liten strävan efter samförstånd;
- den problemlösande diskussionen, som strävar efter konsensus, men med få verkliga meningsskiljaktigheter;

DEL 2. INTEGRERING AV SAMVERKAN MED DET ÖMGIVANDE SAMHÄLLET I HÖGRE UTBILDNING

2.1 ÖPPEN VETENSKAP OCH MEDBORGARFORSKNING: INTEGRERADE DELAR AV SAMVERKANSUPPGIFTEN

Denna andra del av handboken fokuserar också på lärosätenas samverkansuppgift, men fördjupar också förståelsen av och kunskapen om öppen vetenskap. Detta koncept kan definieras som rörelsen för att göra forskning mer tillgänglig och transparent för andra forskare och för samhället, så att intressenter och allmänhet kan få tillgång till, återanvända och dela vetenskaplig kunskap utan hinder. Europeiska unionen har tillsammans med UNESCO på senare tid främjat rörelsen för öppen vetenskap.

Europeiska kommissionens öppen vetenskapspolicy är en huvudprioritering för unionen: den består av åtta pelare - 1) framtiden för vetenskaplig publicering, som uppmuntrar delning av forskningsresultat, 2) öppna data, som bör vara sökbara, tillgängliga, interoperabla och återanvändbara - Findable, Accessible, Interoperable and Re-usable (FAIR), 3) European Open Science Cloud (EOSC), en uppsättning infrastrukturer för tillgång och delning av data, 4) nästa generations mätmetoder (metrics) - alternativa mätmetoder för forskningsresultatens kvalitet och genomslagskraft; 5) belöning och incitament i karriärutvärderingssystem, 6) forskningsintegritet, vilket innebär att offentligt finansierad forskning i Europa bör uppfylla gemensamma standarder, 7) utbildning och färdigheter som varje europeisk forskare bör ha, 8) medborgarforskning, vilket innebär att allmänheten kan vara med och ta fram ny kunskap.

I enlighet med Europeiska kommissionens policy för öppen vetenskap, antog UNESCOs medlemsländer en rekommendation om öppen vetenskap 2021, vilken utgör en internationell standard för policy och praxis för öppen vetenskap. UNESCOs rekommendation för öppen vetenskap är bredare än EU:s policy eftersom UNESCOs viktigaste uppdrag är att främja inkludering av traditionellt underrepresenterade

rade grupper (kvinnor, minoriteter etc.) och överbrygga de befintliga klyftorna mellan länder.

Med medborgarforskning menar vi det bidrag som alla medborgare kan göra i forsknings- och innovationsprocessen. Begreppet är också kopplat till andra definitioner, såsom "samhällsbaserad forskning", "gör-det-självt-forskning" och "deltagande forskning", som försöker producera vetenskaplig kunskap och involverar icke-akademiska aktörer i forsknings- och innovationsprocessen.

I denna del av handboken analyseras också begreppet "public/community engagement" dvs samverkan med aktörer det omgivande samhället: det omfattar ett brett spektrum av samverkansaktiviteter mellan aktörer och personer utanför organisationen och omfattar de ömsesidiga relationerna mellan akademiska aktörer och andra intressenter för att göra kunskap mer tillgänglig. I själva verket hänvisar termen normalt till förhållandet mellan lärosäten och det omgivande samhället. Begreppet "public engagement" är också kopplat till öppen vetenskap och medborgarforskning, där medborgare och icke-akademiska aktörer kan bidra till och involveras i forskningsprocessen.

2.2 ATT INTEGRERA SERVICEINRIKTAT LÄRANDE I SAMVERKANSUPPGIFTEN: RELEVANSEN AV STUDENTERNAS ENGAGEMENT

Kapitlet handlar också om begreppet "Service Learning" (SL) som, trots att det praktiseras i nuvarande angloamerikanska universitetssammanhang, där dess rötter finns och där samhällsorienterade aktiviteter är allmänt spridda och accepterade, inte är lika utvecklat i Europa. Vi har inte lika mycket erfarenhet utan begreppet började användas runt 1990-talet. Service learning är helt beroende av universitetens autonomi och inte av nationell politik. Det representerar både en undervisnings- och inlärningsteknik som integrerar teori och praktik och som låter studenterna delta i en samhällstjänst och sedan dela med sig av sina erfarenheter i klassen för att få bättre kunskaper om kursämnet och en starkare känsla av medborgerligt deltagande/engagemang och personlig utveckling.

Även om service learning praktiseras har det ännu inte någon tydlig definition. Den definition som de flesta forskare är överens om är att

det är en kursbaserad och poänggivande utbildningserfarenhet. Definitionen lyfter också fram studenternas roll i service learning: de kan reflektera över sin serviceaktivitet och samtidigt utveckla en bättre förståelse för innehållet i sina kurser.

Butins teori om service learning understryker tre huvudmål: 1) tekniska mål som fokuserar på förhållandet mellan verkliga problem och teoretisk förståelse i bakgrunden; 2) kulturella mål som beaktar det personliga jaget som en aktör i lokala och globala samhällen; 3) politiska mål relaterade till byggandet av en mer jämlik och rättvis miljö för individen som ett personligt jag och som medlem av grupper.

Howard listade några viktiga inslag i service learning: det tillhandahålls för att svara på vissa behov som uppstår i samhället och det gör det möjligt för studenterna att bättre lära sig av sina lärosäten, att delta i samhället, att vara demokratiska medborgare och socialt ansvarstagande. Felten och Clayton lade sedan till några andra element: integrationen av lärande och service, som är de två huvudkomponenterna i service learning; komplementariteten mellan mål, erfarenheter och aktiviteter; samarbetet mellan högskolor och samhällen; den flexibilitet som service learning visar för dynamiska och föränderliga situationer; slutligen den kritiska reflektion som uppstår från teori och som är inriktad på praktiska aktiviteter.

Principerna för service learning är:

1. aktivt deltagande av studenter och realistiska erfarenheter;
2. aktiv problemlösning och egenaktivitet;
3. lärarnas förändrade roll;
4. hantering av komplexa problem;
5. situation.

Service learning är också en känslomässig upplevelse, inte bara kognitiv och social. Känslor främjar faktiska inlärningsupplevelser och stödjer kritiskt tänkande hos studenterna. Dessutom hjälper studenterna att klargöra och välja sin framtida karriärväg: de kan lägga till sin service learningserfarenhet i sina personliga CV.

2.3 MOT ETT EUROPEISKT RAMVERK FÖR AKADEMISK SAMHÄLLSLEDD INNOVATION

Detta kapitel syftar till att ge en definition av "engagemang" och betrakta det som en tvåvägsprocess som genererar ömsesidiga fördelar för deltagarna, i detta fall lärosäten och samhällen. På så sätt kan universiteten bli mer anpassningsbara och relevanta för samhällets krav och behov. Även om kompetensen inom utbildningssamarbete främst finns i EU:s medlemsstater har EU rollen att stödja, samordna och förbättra deras åtgärder, men också att skapa ett gemensamt europeiskt forskningsområde som gör det möjligt för forskare att arbeta var som helst i unionen och internationellt. Lärosätena har en central roll när det gäller utbildning, forskning, innovation och att tjäna samhället och ekonomin, men de ställs också inför nya utmaningar i transnationella sammanhang.

När vi talar om "kunskapstriangeln" syftar vi på den struktur som består av integrationen av utbildning, forskning och innovation. Lärosätena ingår i denna triangel i vart och ett av dess hörn, de tillhandahåller kritiska insatser och införlivar denna struktur i sina uppdrag. Även regeringarna använder vissa verktyg (t.ex. bidrag och skatteincitament) för att stärka kopplingarna mellan dessa tre komponenter.

International Consortium for Higher Education, Civic Responsibility, and Democracy (IC) är ett globalt forskningsnätverk som stöder utvecklingen av demokratiska samhällen genom utbildning, uppdrag och struktur. IC samarbetar med Europeiska rådet och dess styrkommitté för utbildning. Syftet är att utveckla, förklara och främja den högre utbildningens bidrag till demokratin. 2019 års globala forum om akademisk frihet antog, genom IC, en ny deklaration som slår fast vikten av (högre) utbildning för att främja och sprida kunskap och för att utveckla medborgarskap. Vid detta evenemang betonade IC vikten av utbildning för att bygga demokrati, undvika konflikter genom dialog, främja rättigheterna för samhällets minoriteter och värdesätta skillnader som ett värde att sträva efter, snarare än ett hot.

SLUTSATS

Handbokens slutsats ger en översikt och bekräftelse på vikten av samarbete mellan lärosäten och samhället, genom universitetens samverkansuppgift. Detta bör ske genom medborgerligt demokratiskt engagemang i takt med samhället. Aktuell forskning visar hur detta samhälleliga engagemang inte är helt uppfyllt, utan att det måste förbättras genom vidareutveckling av metoder för deltagande och deliberativa tillvägagångssätt.

Co-funded by
the European Union